

การใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักเรียนพิการซ้อน

โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่

Using a Series of Activities to Develop Students with Multiple Disabilities, Srisangwan Chiang Mai School

สรสิข ปานคำ*¹, อำนาจ จันทร์แป้น², ศรีทัย สุขยศศรี³

Sorasit Pankham¹, Amnat Chanpan², Srithai Sookyossri³

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่

Master of Education Program in Curriculum and Instruction,

Faculty of Social Sciences and Liberal Arts, North-Chiang Mai University

First/Corresponding Author, E-mail: sorasit155@gmail.com*

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคลในการพัฒนาทักษะการจำพยัญชนะไทยสำหรับนักเรียนพิการซ้อน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการจำพยัญชนะไทย สำหรับนักเรียนพิการซ้อน ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรม เป็นวิจัยเชิงทดลอง ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 7 คน เลือกศึกษานักเรียนพิการซ้อนจำนวน 3 คน เครื่องมือในการวิจัย คือ 1) แผนการสอนเฉพาะบุคคล 2) แบบประเมินแบบประเมินค่าความเหมาะสมของแผนการสอนเฉพาะบุคคล 3) แบบประเมินผู้เรียนด้านทักษะการจำพยัญชนะไทยของนักเรียนพิการซ้อน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการหาประสิทธิภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคล โดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักเรียนพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ จากการตรวจสอบแผนการสอนเฉพาะบุคคลของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$) 2) การเปรียบเทียบผลใช้ชุดกิจกรรมในการพัฒนาทักษะการจำพยัญชนะไทย ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนพิการซ้อนพบว่า ก่อนการใช้ชุดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 45 และหลังการใช้ชุดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 90 โดย

นักเรียนมีทักษะการจำพยัญชนะไทยเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดีมาก องค์ความรู้จากการวิจัย คือ 1) การนำไปปรับใช้กับการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนพิการซ้อนในช่วงชั้นอื่นได้ 2) การนำไปใช้พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เกิดรูปแบบอื่นได้ 3) การปรับปรุงให้เหมาะสมกับช่วงวัยและบริบทของโรงเรียนแต่ละแห่ง

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรม; นักเรียนพิการซ้อน; โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่

Abstract

The purposes of this research are that 1) to create and evaluate the efficiency of the individualized instruction plans developing the memorization skills for students with the multiple disabilities and 2) to compare the results before and after using the activity series for the developments of developing the memorization skills the students with the multiple disabilities. There is an experimental research. The key informants consist of seven Grade 2 students. Three students with the multiple disabilities are selected. The research instruments are 1) the individualized instruction plans, 2) the fitness evaluation form for the individualized instruction plans, and 3) the evaluation form for the students with the multiple disabilities regarding their memorization skills about Thai consonants. The descriptive statistics for analyzing the data are mean and percentage. The data are presented in the forms of tables with descriptions.

The results are as follows: firstly, the efficiency of the individualized instruction plans with the activity series for the developments of the students with the multiple disabilities in Srisangwan Chiang Mai School is evaluated by checking the individualized instruction plans of three experts. The appropriate value is at the highest level ($\bar{X}=4.53$). Secondly, the results before and after using the activity series for developing the memorization skills of the three students with the multiple disabilities about the Thai consonants show that the percentage before using the activity series is 45 percentages, and that after using the activity series is 90 percentages. The students'

memory skills about the Thai consonants are improved at the good level. The knowledge obtained from the research studies are as follows: 1) these can be adapted to teaching students with other disabilities, 2) these can be used for developing other forms of teaching materials, and 3) adjustments must be made according to students' ages and schools' contexts.

Keywords: Activity Series; Student with Multiple Disabilities; Srisangwan Chiang Mai School

บทนำ

ปัจจุบันการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศของกระทรวงเรื่องกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 ไว้ 9 ประเภท ซึ่งบุคคลพิการซ้อนเป็นประเภทหนึ่งที่กำหนดไว้ หมายถึง บุคคลที่มีสภาพความบกพร่องหรือความพิการมากกว่าหนึ่งประเภทในบุคคลเดียวกัน (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552, 2552) เช่น ความบกพร่องทางสติปัญญาร่วมกับตาบอด หรือ บกพร่องทางสติปัญญาร่วมกับความผิดปกติของกระดูกและกล้ามเนื้อ ซึ่งเด็กพิการซ้อนส่วนใหญ่มักมีปัญหาความผิดปกติที่หลากหลาย ได้แก่ การพูด การเคลื่อนไหว ร่างกาย การเรียนรู้ความจำ อีกทั้งการนำไปใช้ การมองเห็น การได้ยิน ความบกพร่องทางสติปัญญา บางคนอาจมีภาวะสูญเสียการรับรู้ทางประสาทสัมผัส (Sensory Losses) รวมทั้งปัญหาด้านพฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เด็กพิการซ้อนแต่ละรายจึงมีความแตกต่างกันทางลักษณะและระดับความรุนแรงและสาเหตุของความพิการซ้อน

การพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพที่ดีย่อมเป็นรากฐานสำคัญที่จะทำให้ประเทศมีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น ปัจจุบันประเทศไทยได้ตระหนักถึงคุณค่าของนักเรียนและเยาวชนมากขึ้น โดยเฉพาะการให้การศึกษาแก่เยาวชนของชาติเพื่อให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ พึ่งพาตนเองได้ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณธรรม สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงเพื่อการอยู่ร่วมในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข บนสิทธิขั้นพื้นฐานของความเป็นไทย ปัจจุบันจากการประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 (2552) จัดประเภทของคนพิการเป็น 9 ประเภท ดังนี้ 1 บุคคลที่มีความบกพร่องทางการ

มองเห็น 2. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 3. บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 4. บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ 5. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 6. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา 7. บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ 8. บุคคลออทิสติก 9. บุคคลพิการซ้อน (ณัชร ศุภสมุทร์, 2554) เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีสภาพความบกพร่องในลักษณะต่าง ๆ ไม่ว่าจะทางด้านพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม ภาษาหรือสติปัญญา และไม่สามารถปฏิบัติงานในชีวิตประจำวันได้ เหมือนกับเด็กปกติทั่วไป รวมถึงทางด้านการจัดการศึกษาซึ่งต้องจัดให้มีการเรียนการสอนที่ต่างไปจากเด็กปกติเพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพของความบกพร่องของเด็กและประเภท

นักเรียนพิการซ้อนมีพฤติกรรมหลายอย่างที่แสดงถึงการเรียนที่มีลักษณะแตกต่างจากเด็กทั่วไป คือ การเรียนรู้จากของจริง โดยรูปภาพจะเป็นภาษาแรกของเด็ก ส่วนภาษาพูดจะเป็นภาษาที่สอง หากเป็นตัวหนังสือหรือแบบจำลองเด็กจะไม่เข้าใจ เพราะนักเรียนพิการซ้อนส่วนใหญ่จะคิดเป็นภาพ ไม่คิดเป็นภาษา เด็กจะรับข้อมูลและเข้าใจสิ่งที่มองเห็น พัฒนาการทางความคิดจะเกิดช้า ซึ่งสอดคล้องกับสุจิตต์ วงษ์เทศ (2548) ได้กล่าวไว้ว่า การปูพื้นฐานการเรียนรู้จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเริ่มตั้งแต่วัยเยาว์ เพื่อสร้างรากฐานที่ดีในการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ โดยสิ่งที่ควรฝึกฝนให้กับเด็กให้มีความแม่นยำในก้าวแรกของการเรียนรู้ คือ การจดจำและเรียนรู้เกี่ยวกับพยัญชนะไทย (ก-ฮ) วิธีที่จะทำให้เด็กจดจำได้ควรเริ่มจากการดูรูปภาพเพื่อให้เรียนรู้ความหมายก่อน แล้วเชื่อมโยงไปสู่การจดจำตัวอักษรซึ่งจะทำให้เด็กจดจำได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยจึงต้องการให้เด็กในกรณีศึกษานี้สามารถจดจำตัวพยัญชนะไทยได้โดยไม่มีรูปประกอบเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้พยัญชนะภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น

การจัดกิจกรรมการสอนพยัญชนะไทยด้วยรูปภาพและเกมถือเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับปฐมวัยหรือเด็กพิการซ้อน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการทางธรรมชาติของผู้เรียนและเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ตลอดจนได้มองเห็นรูปภาพและตัวพยัญชนะไทยและการเล่นเกม อันส่งผลให้เด็กเรียนอย่างตั้งใจ สามารถสร้างจินตภาพขึ้นในความทรงจำและมีความจดจำดีขึ้น ทั้งนี้ ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนระดับปฐมวัยผู้สอนหรือเด็กพิการซ้อน จำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมให้หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการปฏิบัติและส่งเสริมการพัฒนาทักษะในทุกด้านของผู้เรียน การเล่าเรื่องนำเสนอควรมีความน่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นการใช้เสียง ท่าทางประกอบ สลับกับการใช้วัตถุที่น่าสนใจนำเสนอเรื่องเล่าเพื่อให้นักเรียนมีความ

สนุกและให้ความสนใจตลอดการเล่นเกม อีกทั้งยังให้บทบาทนักเรียนในการเล่าเรื่อง พญานาคที่ได้ฟังไปแล้ว (ศุภชัย ศุภเมธากร, 2564)

การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้พญานาคภาษาไทย 44 ตัว โดยแบ่งสื่อเป็น 3 กิจกรรม กิจกรรมที่ 1 วงล้อซ่อนแอบพญานาคไทย เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการจดจำ พญานาคที่นักเรียนยังจำไม่ได้ กิจกรรมที่ 2 จานจับคู่พญานาคไทย เป็นกิจกรรมที่เน้น การจดจำเพื่อให้นักเรียนจับคู่พญานาคได้ถูกต้อง กิจกรรมที่ 3 จับคู่หรรษา เป็น กิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการจดจำพญานาคไทยและช่วยพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก และมัดใหญ่ของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถหยิบและจับพญานาคได้ บุญเกื้อ ควรหาเวช (2545: 95-97) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกกระทำ มีความกระตือรือร้นและเพลิดเพลินในการทำแบบฝึกหัด นักเรียนมีโอกาสฝึกทบทวนอยู่ บ่อย ๆ โดยเฉพาะการฝึกอ่าน เขียน ซึ่งจะต้องทำให้ผู้เรียนจำได้ ฟังเข้าใจและเขียน ถูกต้อง และหาคำตอบได้ด้วยตนเองจากชุดกิจกรรมนั้น ๆ

โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายและสุขภาพ เป็นโรงเรียนการศึกษาพิเศษเฉพาะความ พิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ นักเรียนจำนวน 293 คน มีนักเรียนพิการซ้อนจำนวน 203 คน นักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายและสุขภาพ จำนวน 76 คน การ จัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมกับศักยภาพการเรียนรู้และ ความแตกต่างของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน โดยจำแนกตามระดับชั้นที่เปิด สอนและจัดการเรียนการสอนแบบสหศึกษา รับทั้งนักเรียนประจำและไป-กลับ ตั้งแต่ ระดับชั้นอนุบาลศึกษาถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แต่เนื่องจากนักเรียนมีภูมิลำเนา ห่างไกลและนักเรียนเหล่านี้มีลักษณะความพิการแตกต่างกัน ทั้งมีความบกพร่องอย่าง อื่นร่วมด้วย เช่น ความบกพร่องทางสติปัญญา ความบกพร่องในการสื่อสารและการใช้ ภาษา ความบกพร่องทางการมองเห็น ความบกพร่องทางการได้ยิน ความผิดปกติใน การรับรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว ฯลฯ โดยลักษณะความรุนแรงมีความแตกต่างกันไปใน แต่ละบุคคล

จากความสำเร็จที่ได้นำเสนอข้างต้น ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาการเรียนรู้ พญานาคของนักเรียนพิการซ้อนโดยใช้ชุดกิจกรรม เนื่องจากชุดกิจกรรมพัฒนา ทักษะการจำพญานาคไทยมีความจำเป็นในการพัฒนานักเรียนพิการซ้อนให้มีความจำ พญานาคไทยเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาไทย ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ ประยุกต์จากทฤษฎีเทคนิคหรือรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีลักษณะโดดเด่น แปลก

ใหม่ เป็นการเฉพาะของแต่ละชุดกิจกรรม นอกจากนี้ การใช้ชุดกิจกรรมดังกล่าวยังพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนไทยทำให้การศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริงผ่านการเรียนรู้ไปในกิจกรรมนั้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคลในการพัฒนาทักษะการจำพ้องผู้เรียนไทยสำหรับนักเรียนพิการซ้อน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการจำพ้องผู้เรียนไทย สำหรับนักเรียนพิการซ้อน ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรม

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยได้ดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 7 คน โดยคัดเลือกนักเรียนพิการซ้อนจำนวน 3 คน อันเป็นคัดเลือกแบบเจาะจงเนื่องจากนักเรียน 3 คน มีความพิการเหมือนกันในด้านการเคลื่อนไหว คือ ขาอ่อนแรง โดย 1 คน นั่งรถเข็น ส่วน 2 คน ใช้อุปกรณ์ช่วยเดินหรือวอล์คเกอร์ (Walker) ส่วนด้านสติปัญญา (IQ) ทั้ง 3 คน มีระดับเท่ากับ 50-69 ตามที่สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์กำหนดไว้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการจำพ้องผู้เรียนไทย และกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาดังนี้

- 2.1 แผนการสอนเฉพาะบุคคล เป็นแผนการสอนเกี่ยวกับตัวพ้องผู้เรียนไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมควบคู่กับเกม ด้วยการสอนตัวพ้องผู้เรียนไทยแก่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยใช้ชุดกิจกรรมการจำพ้องผู้เรียนภาษาไทย จำนวน 15 แผน มี 3 ชุดกิจกรรม จัดกิจกรรมสัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 50 นาที ดังนี้

- 2.1.1 แผนการสอนเฉพาะบุคคลกิจกรรมที่ 1 วงล้อซ่อนแอบพ้องผู้เรียนไทย

- 2.1.2 แผนการสอนเฉพาะบุคคลกิจกรรมที่ 2 จานจับคู่พ้องผู้เรียนไทย

- 2.1.3 แผนการสอนเฉพาะบุคคลกิจกรรมที่ 3 จับคู่หรรษา

- 2.2 แบบประเมินผู้เรียนด้านทักษะการจำพ้องผู้เรียนไทยสำหรับนักเรียนพิการซ้อนก่อนเรียนและหลังเรียน

3. การสร้างและหาประสิทธิภาพการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล เป็นแผนการสอนเกี่ยวกับตัวพยานุชนะไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมควบคู่กับเกม มีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือตามที่ผู้วิจัยได้คำนึงถึงนักเรียนที่ศึกษาเป็นหลัก โดยพยายามสร้างกิจกรรมให้สอดคล้องเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถและความสนใจของนักเรียนที่ทำการศึกษา การหาประสิทธิภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2553: 121)

กลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกมาเป็นกรณีศึกษา มีลักษณะ ดังนี้

กรณีศึกษาที่ 1 เพศ หญิงอายุ 10 ปี มีความพิการด้านบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ภาวะสมองพิการ (CP Hemiplegia) การเคลื่อนไหว และทางด้านสติปัญญา มีอาการเกร็งของมือและขาทั้งสองข้าง การทรงตัวไม่ค่อยดี จะยืนด้วยการเกาะยืน สามารถทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวร่างกายด้วยตนเอง กล้ามเนื้อมัดเล็ก การใช้มือในการหยิบจับสิ่งของได้ ระบายสีได้ จับดินสอขีดเขียนได้สามารถใช้มือสองข้างทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ สามารถอ่านตามคำที่ครูพูดได้ แต่หากพูดเองจะไม่สามารถจำได้ว่า เป็นตัวอะไร ลักษณะนิสัยเป็นคนร่าเริงสนิทกับเพื่อนทุกคนในชั้นเรียนและเด็กคนอื่นต่างชั้นเรียน นักเรียนมีปัญหาในการจำพยานุชนะไทยบางตัวไม่ได้ จากการสังเกตเวลาเรียนและให้ทำกิจกรรมต่างในชั้นเรียนเรื่องพยานุชนะไทยเด็กจะตอบไม่ได้ว่า เป็นตัวพยานุชนะตัวใด

กรณีศึกษาที่ 2 เพศหญิงอายุ 9 ปี มีความพิการ บกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ และความสามารถทางจิตใจหรือพฤติกรรม ลักษณะความพิการ มีอาการอ่อนแรงที่มือขวามากกว่ามือซ้าย และมีอาการอ่อนแรงที่ขาข้างซ้ายและขาข้างขวา ใช้เครื่องช่วยเดินในระยะทางใกล้ที่เป็นพื้นราบ การเดินทางในระยะไกลต้องใช้รถเข็น คีบคลานบนพื้นได้คล่องแคล่วดี ใช้มือสองข้างในการหยิบจับหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ดี เป็นคนชอบอยู่คนเดียว ไม่ชอบคนเยอะ ชอบเก็บตัวในชั้นเรียน เข้าถึงยาก ไม่ต้องการสนิทกับใคร ไม่ชอบพูด สามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตัวเอง มีปัญหาในการจำพยานุชนะไทยบางตัวที่ยากและไม่คุ้นเคยจากการสังเกตเวลาเรียนและการให้ใบงานในการเขียนตามรอยปะพยานุชนะไทย จะตอบไม่ได้ว่า กำลังเขียนตัวพยานุชนะตัวใด

กรณีศึกษาที่ 3 เพศหญิงอายุ 9 ปี มีความพิการ บกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ และความสามารถทางสติปัญญา ลักษณะความพิการ มีอาการอ่อนแรงที่มือสองข้างและขาสองข้าง การเดินทรงตัวส่ายไปมาเล็กน้อย สามารถ

ใช้มือสองข้างหยิบจับหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้คล่องแคล่วดี สามารถเดิน วิ่ง กระโดดในระยะใกล้ได้ การเดินในระยะไกลต้องหยุดพักเป็นช่วง ๆ ไม่สามารถเดินทรงตัวในแนวตรงได้ มีการเอียงตัวเล็กน้อยขณะเดิน สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ เช่น การจัดเก็บสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวและดูแลของใช้ส่วนตัวได้ สามารถอยู่ร่วมกับเพื่อนคนอื่นได้และทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียนได้ จากการสังเกตเด็กมีปัญหาในเรื่องการจำพยัญชนะไทยที่ไม่รู้จัก สามารถเขียนได้ตามรอยปะพยัญชนะไทย อ่านออกเสียงไม่ค่อยได้ จำพยัญชนะไทยได้บางส่วน และไม่รู้ว่าจะ กำลังออกเสียงหรืออ่านตัวใด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในปีการศึกษา 2565 ทำการทดลองเป็นเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ทำการทดลองในช่วงเวลา 10.00-10.50 น มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) การขอความร่วมมือกับผู้บริหารสถานศึกษาในการทำวิจัย

2) การจัดเตรียมสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่ทำการทดลองให้เหมาะสม จัดห้องอย่างเหมาะสม เช่น มุมแต่ละมุมสำหรับทำกิจกรรมเฉพาะในห้องที่มีสิ่งเร้าน้อยที่สุดเพื่อช่วยให้มีสมาธิขึ้น การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อเอื้อต่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการซ้อน

3) การเก็บข้อมูลจากการบันทึกแบบประเมินผู้เรียนทักษะการจำพยัญชนะไทยก่อนเรียนที่มีบกพร่องด้านพิการซ้อน จำนวน 3 คน โดยทำการทดลองเป็นเวลา 1 สัปดาห์ วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ทำการทดลองในช่วงเวลา 10.00-10.50 น. โดยใช้กิจกรรมพยัญชนะภาษาไทยทั้ง 3 กิจกรรม

4) การดำเนินการใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคลในการพัฒนาทักษะการจำพยัญชนะไทยของนักเรียนพิการซ้อน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แผนการสอนเฉพาะบุคคลในการพัฒนาทักษะการจำพยัญชนะไทยของนักเรียนพิการซ้อน จำนวน 3 กิจกรรม ดังนี้

หน่วยที่	กิจกรรมจัดการเรียนรู้	จำนวนคาบ
1	ประเมินผู้เรียนด้านทักษะการจำพยัญชนะไทยก่อนเรียน	1
2	กิจกรรมที่ 1 วงล้อซ่อนแอบพยัญชนะไทย	5
3	กิจกรรมที่ 2 จับคู่พยัญชนะไทย	5
4	กิจกรรมที่ 3 จับคู่हरषा	5
5	ประเมินผู้เรียนด้านทักษะการจำพยัญชนะไทยหลังเรียน	1
รวม		17

ตาราง 1 แสดงกิจกรรม/แผนการจัดการเรียนรู้ จำแนกตามจำนวนคาบ

5) บันทึกการปฏิบัติกิจกรรมลงในแบบประเมินผู้เรียนด้านทักษะการจำพญัญชนะไทย ของเด็กที่มีความบกพร่องพิการซ้อนมาประเมินผู้เรียน หลังจากใช้กิจกรรม

6) การรวบรวมผลการปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนาทักษะการจำพญัญชนะไทย เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าสถิติพื้นฐานจากค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคล และใช้ชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียนพิการซ้อน ในการหาประสิทธิภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคล โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ทำการประเมินระดับคุณภาพของแผนแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ 5 ระดับ ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับน้อย และค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			$\bar{X}$	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3		
1. ระบุองค์ประกอบของแผนการสอนเฉพาะบุคคลครบถ้วน	4	5	5	4.67	มากที่สุด
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของแผนการสอนเฉพาะบุคคลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการช่วยเหลือตนเอง	5	5	4	4.67	มากที่สุด
3. ระบุเนื้อหาถูกต้องชัดเจน	3	5	5	4.33	มาก
4. เนื้อหาส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของแผนการสอนเฉพาะบุคคล	5	4	5	4.67	มากที่สุด
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของแผนการสอนเฉพาะบุคคล	5	4	5	4.67	มากที่สุด
6. กระบวนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับแผนการสอนเฉพาะบุคคล	5	4	5	4.67	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			$\bar{X}$	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3		
7. กระบวนการจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นที่ชัดเจน	5	4	5	4.67	มากที่สุด
8. กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุผล	4	5	4	4.33	มาก
9. สื่อมีความสอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้และเหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	4	4.33	มาก
10. การประเมินผลมีความสอดคล้องกับแผนการสอนเฉพาะบุคคล	4	5	4	4.33	มาก
รวม				4.53	มากที่สุด

ตาราง 2 ประสิทธิภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคล โดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักเรียนพิการซ้อน

จากตาราง 2 พบว่า ประสิทธิภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคลความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$)

วัตถุประสงค์ที่ 2 การเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียนพิการซ้อนก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาลเชียงใหม่

นักเรียน	แบบทดสอบ	กิจกรรมที่ 1 วงล้อซ่อนแอบพยัญชนะไทย	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
เด็กหญิง ก	ก่อน	14	47	ปานกลาง
	หลัง	27	90	ดีมาก
เด็กหญิง ข	ก่อน	13	43	ปานกลาง
	หลัง	27	83	ดีมาก
เด็กหญิง ค	ก่อน	11	37	ปานกลาง
	หลัง	24	80	ดีมาก
รวมผลชุดกิจกรรม	ก่อน	42		ปานกลาง
	หลัง	85		ดีมาก

ตาราง 3 ผลการใช้ชุดกิจกรรมที่ 1 วงล้อซ่อนแอบพยัญชนะไทย

ตาราง 3 พบว่า ผลการประเมินผู้เรียนด้านทักษะการจำพยัญชนะไทย ก่อนการใช้ชุดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 42 อยู่ในระดับปานกลาง แต่หลังใช้ชุดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 85 อยู่ในระดับดีมาก

นักเรียน	แบบทดสอบ	กิจกรรมที่ 2 งานจับคู่พญักษ์ไทย	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
เด็กหญิง ก	ก่อน	15	50	ปานกลาง
	หลัง	29	97	ดีมาก
เด็กหญิง ข	ก่อน	14	47	ปานกลาง
	หลัง	26	857	ดีมาก
เด็กหญิง ค	ก่อน	13	43	ปานกลาง
	หลัง	25	83	ดีมาก
รวมผลชุด กิจกรรม	ก่อน	47		ปานกลาง
	หลัง	89		ดีมาก

ตาราง 4 การใช้ชุดกิจกรรมที่ 2 งานจับคู่พญักษ์ไทย

ตาราง 4 พบว่า ผลการประเมินผู้เรียนด้านทักษะการจำพญักษ์ไทย ก่อนการใช้ชุดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 47 อยู่ในระดับปานกลาง แต่หลังใช้ชุดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 89 อยู่ในระดับดีมาก

นักเรียน	แบบทดสอบ	กิจกรรมที่ 3 จับคู่हरषा	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
เด็กหญิง ก	ก่อน	15	50	ปานกลาง
	หลัง	29	97	ดีมาก
เด็กหญิง ข	ก่อน	15	50	ปานกลาง
	หลัง	26	87	ดีมาก
เด็กหญิง ค	ก่อน	14	47	ปานกลาง
	หลัง	26	87	ดีมาก
รวมผลชุด กิจกรรม	ก่อน	55		ปานกลาง
	หลัง	90		ดีมาก

ตาราง 5 การใช้ชุดกิจกรรมที่ 4 จับคู่हरषा

ตาราง 5 พบว่า ผลการประเมินผู้เรียนด้านทักษะการจำพญักษ์ไทย ก่อนการใช้ชุดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 55 อยู่ในระดับปานกลาง แต่หลังใช้ชุดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 90 อยู่ในระดับดีมาก

ผลการใช้ชุดกิจกรรม	ร้อยละ (ก่อนชุดกิจกรรม)	ร้อยละ (หลังชุดกิจกรรม)
กิจกรรมที่ 1 กิจกรรม วงล้อซ่อนแอปพยัญชนะไทย	42	85
กิจกรรมที่ 2 กิจกรรม จานจับคู่พยัญชนะไทย	47	89
กิจกรรมที่ 3 กิจกรรม จับคู่हरषा	55	90
ผลการประเมินนักเรียนพิการซ้อน	45	90

ตาราง 6 ผลการใช้ชุดกิจกรรมในการพัฒนาทักษะการจำพยัญชนะไทย
ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนพิการซ้อน จำนวน 3 คน

ตาราง 6 พบว่า ผลการใช้ชุดกิจกรรมในการพัฒนาทักษะการจำพยัญชนะไทย
ก่อนการใช้ชุดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 45 และหลังการใช้ชุดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ
90 อยู่ในระดับดีมาก

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคลพบว่า องค์ประกอบของ
แผนการสอนเฉพาะบุคคลโดยรวมมีคุณภาพความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด การ
จัดกิจกรรมในการพัฒนานักเรียนพิการซ้อนในเรื่องการจำพยัญชนะไทยของนักเรียนทั้ง
3 คน ที่มีความแตกต่างกันต้องมีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การเน้นอธิบาย สาธิตและ
ลงมือปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเกมมาใช้ประกอบการจัดกิจกรรมให้นักเรียนสนใจเกิดความ
สนุกสนาน ตื่นตัวในการฝึกมีความพร้อมที่จะเรียนรู้เต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด
ของฅวรร สัญญะ และเตือนเพ็ญพร ชัยภักดี (2563) ที่ระบุว่า การสอนโดยใช้ชุดการ
สอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยช่วยให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มี
ความสามารถในการจำพยัญชนะไทยมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น ความรู้และ
ประสบการณ์ที่ได้นักเรียนจะได้รับจากการฟังนิทานประกอบภาพด้วย รวมทั้งความ
สนุกสนานเพลิดเพลิน เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะมีการพัฒนาด้านความจำ ทักษะ
การเปรียบเทียบเพิ่มขึ้น แต่จะเพิ่มมาน้อยเท่าใดอยู่ที่ครูผู้เล่านิทาน หากครูผู้เล่ามี
เทคนิคและสร้างบรรยากาศเป็นกันเองแก่เด็กแล้วจะส่งผลดีในการพัฒนาทางความคิด
และความจำ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของกุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์ (2561ก; 2561ข;
2561ค) ที่เห็นว่า การจัดกลุ่มตามรูปลักษณะที่ใกล้เคียงกันให้อยู่กลุ่มเดียวกัน เป็นการ
หลักการของมาร์ซาโน (Marzano, 2001) ในเรื่องการจัดกลุ่มเพื่อเอื้อต่อการแยกแยะ

และการวิเคราะห์ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนจำได้ง่ายขึ้น โดยกลุ่มพยัญชนะ เช่น เล่ม 1 พยัญชนะ ก ถ ภ ฎ ฏ เล่ม 2 พยัญชนะ ข ช เล่ม 3 พยัญชนะ บ ป ฬ ฯลฯ

การจัดเนื้อหาการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคลให้เหมาะสมกับนักเรียน ทั้งในด้านเนื้อหาจุดประสงค์ให้มีความสอดคล้องกัน โดยคำนึงถึงการเพิ่มความสามารถของนักเรียนเพื่อการอ่าน เกณฑ์และวิธีการประเมินผล และการเสริมแรงบวกด้วยวิธีการที่หลากหลายให้เหมาะกับระดับความสามารถของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับศศิธร ชาลีพรหม (2552) ที่ได้ศึกษาการให้ความช่วยเหลือทางการศึกษานักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นและบกพร่องทางการเรียนรู้พบว่า การใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคลมีการเสริมแรงบวกด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสร้างแรงจูงใจ ความมั่นใจ การให้กำลังใจและการชมเชย การให้ความรัก ความเข้าใจ อันช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง พฤติกรรมที่เคยแสดงออกทางลบเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น

2. การเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการจำพยัญชนะไทย นักเรียนเพื่อการอ่านก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรม นักเรียนเพื่อการอ่านมีความสามารถในการใช้ชุดกิจกรรมทั้ง 3 ชุดสูงกว่าก่อนเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยก่อนการใช้ชุดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 45 และหลังการใช้ชุดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 90 นักเรียนมีทักษะการจำพยัญชนะไทย เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดีมาก การจัดกิจกรรมการสอนพยัญชนะไทย ด้วยรูปภาพและเกมถือเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับปฐมวัยหรือเด็กเพื่อการอ่าน สามารถตอบสนองความต้องการทางธรรมชาติของผู้เรียนทำให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ตลอดจนได้มองเห็นรูปภาพและตัวพยัญชนะไทยในการเล่นเกมนำผลให้เด็กเรียนอย่างตั้งใจ สามารถสร้างจินตภาพขึ้นในความทรงจำและจดจำได้ดี ทั้งนี้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะกับนักเรียนระดับปฐมวัยผู้สอนหรือเด็กเพื่อการอ่าน จำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมให้หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการปฏิบัติและส่งเสริมการพัฒนาทักษะในทุกด้านของผู้เรียน การเล่าเรื่องนำเสนอควรมีความน่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นการใช้น้ำเสียง ท่าทางประกอบ สลับกับการใช้วัตถุต้นนำเสนอเรื่องเล่าเพื่อให้นักเรียนมีความสนุกในการเล่นเกมนำ และให้นักเรียนมีบทบาทในการเล่าเรื่องพยัญชนะที่ได้ฟังไปแล้ว (ศุภชญา ศุภเมธากร, 2564)

การใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการจำพยัญชนะไทย ทั้ง 3 กิจกรรมในชั้นเรียนร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนและในขณะเรียน นักเรียนมีความสนุกสนานและได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองหลายครั้ง แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการรู้จักพยัญชนะไทยของนักเรียนเพื่อการอ่านที่เพิ่มขึ้นจากระยะก่อนใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พยัญชนะไทย ซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงในเชิงบวก อันเป็นผลมาจากการใช้ชุดกิจกรรม

ซึ่งผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์มาใช้ในการส่วนของกฎการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมเน้นการฝึกหัดซ้ำ เนื่องจากผู้วิจัยกำหนดช่วงระยะของความจำที่ค่อนข้างสั้น จึงต้องเน้นการฝึกทำซ้ำให้รู้จักพยัญชนะไทย ดังจะเห็นได้ว่า ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับกฎแห่งการฝึกหัดและกฎแห่งการใช้ของธอร์นไดค์ รวมถึงกฎแห่งความพึงพอใจ ซึ่งผู้วิจัยมีรางวัลตอบแทนเมื่อนักเรียนให้ความร่วมมือและตั้งใจในการทำกิจกรรมจนสำเร็จ นอกจากนั้น ยังมีแบบฝึกซึ่งทำให้เกิดการทำซ้ำ โดยนักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติเอง การสอนด้วยการจัดกลุ่มลักษณะพยัญชนะดังกล่าวนี้จึงสอดคล้องกับหลักพัฒนาด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัยที่มีหลักการว่า เด็กปฐมวัยยังไม่มีความสามารถที่จะพิจารณาหลายอย่างในเวลาเดียวกัน กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ยังไม่สามารถแบ่งกลุ่มแยกแยะความเหมือนและแตกต่างด้วยตนเองได้ดี หากไม่ได้รับการช่วยเหลือ ดังนั้น การจัดกลุ่มโดยใช้ความเหมือนและความต่างให้ และชี้แนะให้เด็กเล็งมองเห็นจึงเป็นการช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการจดจำของเด็กได้ ซึ่งสอดคล้องกับฉันทพร กองสิน (2561) ที่ศึกษาเรื่องการออกแบบสื่อกราฟิกเคลื่อนไหว 2 มิติ เพื่อช่วยในการจำพยัญชนะไทย ผลการวิจัยพบว่า การออกแบบสื่อกราฟิกเคลื่อนไหว 2 มิติ ซึ่งถือเป็นการสร้างบทเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ประสาทสัมผัสที่หลากหลายได้ช่วยในเรื่องการจำพยัญชนะไทยได้ดียิ่งขึ้นจริงและการได้ลงมือปฏิบัติซ้ำไปมา

นอกจากนี้ การใช้ชุดกิจกรรมทั้ง 3 ชุด จะเน้นที่การพัฒนานักเรียนพิการซ้อน ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียนในสิ่งที่เรียนและสามารถจำคำที่เรียนได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533) กล่าวถึง การหาประสิทธิภาพชุดการเรียนการสอนเป็นการประเมินหรือพิจารณาคุณค่าด้านต่าง ๆ ของสื่อเพื่อแก้ไขปรับปรุงให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายก่อนที่จะนำไปใช้ในระบบการเรียนการสอนและเผยแพร่ต่อไป ดังนั้น จากผลทดลองนี้แสดงให้เห็นถึงผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการจำพยัญชนะไทย นักเรียนพิการซ้อนสามารถในการจดจำพยัญชนะไทยได้ทั้ง 44 ตัว โดยใช้ชุดกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 วงล้อซ่อนแอบพยัญชนะไทย กิจกรรมที่ 2 จานจับคู่พยัญชนะไทย กิจกรรมที่ 3 จับคู่หรรษา เพิ่มขึ้นและเหมาะสมนำไปใช้กับนักเรียนพิการซ้อนเพื่อนำไปใช้ต่อยอดในอนาคตได้

องค์ความรู้จากการวิจัย

1) การจัดการเรียนการสอนของนักเรียนพิการซ้อนจะต้องมีความเข้าใจพื้นฐานในด้านการพัฒนาการของผู้เรียน พัฒนาการของนักเรียนพิการซ้อนที่มีความแตกต่างกันในแต่ละช่วงชั้นและช่วงวัยจึงมีความจำเป็นในการพัฒนานักเรียนพิการซ้อน การจัดการเรียนการสอนต้องใช้วิธีการที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์

การเรียนรู้ที่ได้รับในชั้นเรียน นักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและการจัดการเรียนในระดับชั้นหรือวิชาอื่นได้ตามความเหมาะสมของนักเรียนแต่ละบุคคลได้

2) การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนของนักเรียนเพื่อการสอนให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคลในชั้นเรียน เช่น อุปกรณ์การสอน สื่อการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นที่นักเรียนและเป็นวิธีการในการช่วยให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและน่าสนใจ โดยการใช้สื่อการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนได้ประสบการณ์ต่าง ๆ ดังนั้น รูปแบบของการเรียนลักษณะของผู้เรียน สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน และการหาแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

3) การปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนหรือนวัตกรรมทางการศึกษาให้เหมาะสมกับนักเรียนให้เกิดสิ่งใหม่และการนำไปใช้กับนักเรียนเพื่อการสอนในแต่ละช่วงวัยและบริบทของการศึกษาในการที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในการปรับปรุงจะต้องมีการใช้สื่อและเทคโนโลยีใหม่เข้ามาาร่วมด้วย เช่น วัสดุ อุปกรณ์ ระบบ วิธีการ ที่นำมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนกับนักเรียนเพื่อการสอนที่มีปัญหาในชั้นเรียนและสามารถนำไปแก้ไขปัญหาและปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน

สรุป

จากการวิจัยเรื่องนี้พบผลวิจัยตามแต่ละวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) การสร้างและหาประสิทธิภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคล และใช้ชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียนเพื่อการสอนโรงเรียนศรีสังวาลเชียงใหม่ แผนการสอนเฉพาะบุคคลให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนเพื่อการสอนโดยการหาประสิทธิภาพเพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนเพื่อการสอนให้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) การใช้ชุดกิจกรรมในการพัฒนาทักษะการจำพญัญชนะไทย ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนเพื่อการสอนโดยชุดกิจกรรมก่อนและหลังเรียนทั้ง 3 กิจกรรม และนักเรียนเพื่อการสอน จำนวน 3 คน ก่อนการใช้ชุดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 45 และหลังการใช้ชุดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 90 นักเรียนมีทักษะการจำพญัญชนะไทย เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดีมาก

เอกสารอ้างอิง

กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์. (2561ก). *นิทานผสานอักษร เล่ม 1 ก ธ ฎ ฏ ฎ*. กรุงเทพมหานคร: อักษร เอ็ดดูเคชั่น.

- กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์. (2561ข). *นิทานผสานอักษร เล่ม 2 ข ช*. กรุงเทพมหานคร: อักษร เอ็ดดูเคชั่น.
- กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์. (2561ค). *นิทานผสานอักษร เล่ม 3 บ ป ษ*. กรุงเทพมหานคร: อักษร เอ็ดดูเคชั่น.
- คณวร สัญญะ และเดือนเพ็ญพร ชัยภักดี. (2563). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*. 5 (3), 99-110.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). *เทคโนโลยีการศึกษา: ทฤษฎีและการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ณัชร ศุภสมุทร์. (2554). *คู่มือการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการพัฒนาการและสติปัญญาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพมหานคร: กรมสุขภาพจิต.
- ณัฐพร กองสิน. (2561). *การออกแบบสื่อกราฟิกเคลื่อนไหว 2 มิติ เพื่อช่วยในการจำพยัญชนะไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2545). *นวัตกรรมการศึกษา*, พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: เอสอาร์พรินติ้ง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *หลักการวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552. (8 มิถุนายน 2552). *ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 126 ตอนพิเศษ 80 ง*. หน้า 45-47.
- ศศิธร ชาลีพรหม. (2552). *การให้ความช่วยเหลือทางการศึกษานักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นและบกพร่องทางการเรียนรู้: กรณีศึกษาโรงเรียนซอยแอนเนกซ์ (กาญจนาภิเษก 2)*. กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนซอยแอนเนกซ์ (กาญจนาภิเษก 2).
- ศุภัชญา ศุภเมธากร. (2564). *การพัฒนาความสามารถในการจำและความคงทนในการจำพยัญชนะไทยโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยจินตภาพกับการเล่าเรื่องสำหรับเด็กนักเรียนระดับปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุจิตต์ วงษ์เทศ. (2548). *อักษรไทยมาจากไหน*. กรุงเทพมหานคร: มติชน.

Marzano, R. J. (2001). *Designing a New Taxonomy of Educational Objectives*. Thousand Oaks, California: Corwin Press.